

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVII. Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi. Gal. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

non esse contemptores mundi, sed
 mundo contempti. scire cupis, qua
 ratione hoc sit consecutus? semper
 DEUM habendo secum, qui illum
 confortabat. DEO secum morante
 confortatus ait: *Stultissimus sum viro-*
rum &c. Erat intimè familiaris DEO;
 semper cogitabat DEUM: semper loque
 batur DEO: semper agebat pro DEO:
 unde mirum non est, tantum inde
 accepisse robur. Qui semper est con
 sanctus veritati, facile falsitatem con
 temnit. ut ut sit, sanctum tam gran
 dem advocatum elige, ad obtinen
 dum vel modicum de hoc contem
 ptu mundi tam necessario sanctitati,
 in qua sola vera sapientia consistit.

XXVII.

Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi.

Gal. 6.

1. Considera hoc unum esse ex præ
 ceptis maximè necessarijs, quæ
 sint in mundo, utilissimis & acquissi
 mis, supportare invicem: & hoc
 tamen esse, quod minimè impletur.
 Sed mirum non est, ad onus portan
 dum, præcipuè si gravius fuerit, bo
 nis opus est viribus, quibus plerique
 carent. Pauci sunt in mundo perfe
 ctionis robustæ, plerique Spiritus in
 firmi, Spiritus delicati, ideo statim
 cedunt. *Devierunt ab oneribus dor*
suum suum. Pl. 80. v. 7. Itaque si nô
 ste cupis, quàm robustus existas, vide
 quantum ferre possis onera aliena.
R. P. Pauli Segneri Manna Anima,

si facile feras, robustus es. secus non
 es. & si non sis, nunquid vides,
 quantum tibi meriti decedat? *Robu*
sti habebunt divitias. Prov. II. v. 16.

2. Considera, quæ sint illa onera
 aliorum, quæ tibi sunt portanda. tria
 sunt. Primum defectus, tum neces
 sitates, denique pœnæ. primò feren
 di sunt aliorum defectus naturales,
 uti sunt melancholia, fœditates, squal
 lores, infirmitates, & alij ejusmodi.
 deinde & longè amplius defectus
 etiam morales, uti sunt incivilitas,
 ingratitude, ira, verba arrogantiæ,
 contradictiones, cavilli. Hi sine du
 bio

Si

bio

bio sunt gravissimi, & tamen portandi sunt. & quomodo portantur? miserando eos proximi defectus. Post hæc portanda quoque sunt necessitates proximi, tam spirituales, ferendo exempli causâ incommodum ad audiendam confessionem alicujus ad te accedentis, ad dandum consiliū dubitanti, ad animandum tentatum, consolandum afflictum, quàm temporales, subveniendo pauperibus. Tertio portanda sunt etiam pœnæ, nempe quæ illi ob delicta sua parantur, pro ipso orando, jejunando, sustinendo flagra, & partem in te derivando operum pœnitentiæ, quæ ille oneratus peccatis malè adimplet. Hæc tria sunt onera, in quarum primo, ut dixi, miserandum est proximus: in altero illi succurrendum: in tertio minuendum pondus. Verum est, primum esse præcipuum, & de hoc maximè agebat Apostolus, cum dixit: *Alter alterius onera portate*. adeo, ut si à ceteris aliquando te eximendi justam causam invenias, nunquam subducere te possis primo. Sufficit proprios considerare defectus, & hoc vires tibi dabit ad ferendos alienos, numquid desideras omnes tui misereferere? quomodo ergo tu alijs crudelem te exhibebis? *Dimittite, & dimittimini*. Mat. 5.

3. Considera, cur dicatur hunc esse modum adimplendi legem Christi, supportare invicem. *Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi*. Ratio est, quia lex Christi nota in Charitate fundatur, nec in

Charitate qualicunque, sed in rate sublimi, in Charitate formæ quæ sit illi similis, quæ Christi nos est usus. *Hoc est præceptum ut diligatis invicem, sicut dileximus*. Sed ita est Charitas, quæ ipsi usus, miserati nostros debet, ut vis ipse ab his esset immunis, pœnis. Solum observandum est, Apostolum voluisse Legem appropinquare, quod Christus præceptum oneraret, nisi fallor, hoc esse præceptum, quod ira nos ligat, ut ab illo non vere possimus nunquam. Pœnitentiæ est quoad vim obligandi, sed hoc quoad perpetuitatem. Unde alibi scriptum esse: *Nemini quod debetis, nisi ut invicem diligatis*. Rom. 13. quia alijs debitis denique liberare se potest. Si servitium debes famulo, mercedem tibi, quamprimum è loculis pœnitentiæ dederis, liberatus es debito. Libito amandi proximum tantum fieri nunquam potes: quippe si non venias amplius, quomodo illi in opere, amare saltem necesse est, de, illi desiderando bonum, præstare non potes. Adeo legem ritatis omnibus debet durare. *Charitas nunquam excidit*.

4. Considera omnem Charitatem in charitate fundari: & tunc defectus, qui quotidie contra charitatem committuntur, etiam inter Christianos, esse innumeros. Pœnitentiæ qui fortiter sustinent onera prænitentiæ

and plerique student eos gravare ,
 atque opprimere modis etiam
 invidiabilibus. *Oneratis homines oneri-
 bus, que portare non possunt, & ipsi uno
 die vestra non sarrugis sarcinas.* Luc.
 11. v. 46. Sed hoc ipsam incitamento
 debet esse , ut crebriores exerceas
 actus Charitatis : sic enim adim-
 plebis legem Christi. Porro quid
 est adimplere legem Christi ? est eam
 restaurare , est sup-
 plere , quod obtinendum esset à tot
 alijs : adimplere , *qua desunt.* &
 alio fortè etiam dixit Apostolus :
Adimplebis legem Christi. nec satis
 illi fuit dicere *servabis* , prout de
 alio loquens dixit alibi. *Servas man-
 datum.* 1. Tim. 6. v. 14. Scio il-
 lum merito dixisse *Adimplebis* ,
 quia qui proximum amat amore Cha-
 ritatis , hoc est , quia DEUS vult , ut
 ametur. *Qui diligit proximum* , si-
 mul DEUM diligit , & consequen-
 ter legem adimplevit. quia satisfecit
 toti legi , quæ in hoc duplici car-
 dine veniunt : *In his duobus manda-
 tis universa lex pendet.* Matth. 22.
 v. 40. Sed non minùs etiam hoc
 mento dixit ob rationem antec-
 eentem , quam dedimus. & sic
 pluribus sanctis interpretari placuit.

an non vides , quantum prestares
 obsequium JESU Christo , si om-
 ni studio satageres reparare damnã
 legis , quam ille tanto affectu
 suam vocavit , & tamen toties vio-
 lata , conculeata , lacerata ? ad-
 de , quod proximi defectus onus
 sunt portatu gravissimum : num-
 quid ita est ? jam verò , si obser-
 ves , hi defectus proximi gravio-
 res tibi sunt defectus Charitatis ,
 quibus contra te delinquit verbis
 arrogantibus , contradicendo , ca-
 villando , & alias irrogando mo-
 lestias. Proinde si tunc illi super-
 bè respondeas : va legi Charita-
 tis ! jam enim à te & ab illo discer-
 pitur quasi pari consensu. ubi è
 contrario , si dissimules , si tole-
 res , si taceas , aut respondeas pla-
 cidè , aliã ex parte obducas vul-
 nera , quæ ex alterã accepit. &
 sic efficacius obtines amorem Chri-
 sti : quia tunc non utcumque ob-
 servas legem illi ad eò dilectam , sed
 adimpleas , redintegrando simul ja-
 cturam , quam patitur. & hoc est,
 quod dicitur : *Alter alterius onera
 portare.* & sic adimplebis
 legem Christi.

* * *

